

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Szerelemhegyi Ervin*
 Cím: *Vívóélet Budapesten*

Forrás: *Pesti Hírlap*

Bn 1923. 12. 30.

Osztályozás

Tárgy

796.86

Hely

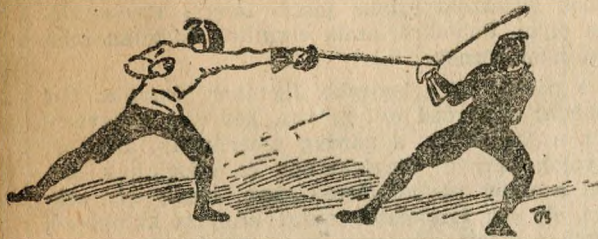
Idő

"1923"

Személy

VIVÓÉLET BUDAPESTEN.

Ha vívásról esik szó, rögtön a párbajra gondol mindenki. Ez nem is csoda olyan városban, mint Budapest, ahol szinte gyászszerűen termelik a párbajokat. Mégis az a vívóélet, ami itt folyik, távol áll a párbajra való előkészülettől, ennek inkább egészségügyi, testápolási indokai vannak, de mint Budapesten minden dologban, legyen az hasznos vagy haszontalan, a divat az egyik legfontosabb tényező, a vívást üzöknék is igen nagy része pusztán azért veszi a kardot vagy a tört a kezébe, mert nem akar elmaradni barátja vagy barátnője mögött, vagy pedig azért, mert amikor az ősszel künn járt Franciaországban, ott is vívni látta az embereket. Különösen a nők hódolnak mostanában a sport divatjának, amelyben a vívás elsőrendű divatcikk. A fiatal lányok órákig elnézegetik egymás pompásan szabott vívókosztümjeit, azután egy kicsit értelmetlenül hadonásznak a kezükbe adott karddal, még szerencse, hogy maszk van a fejükön, különben már régen történtek volna súlyos balesetek. Fontos persze az, hogy a vívásokról minden illetékes tudjon és hogy a kurzus végén táncos piknikkel zárják le a vívótanfolyamot. A vívás nagyszerű fogyasztókurának is bizonyult.

A divatrajongó nők mellett azonban egész szép számmal vannak azok, akik tudják, mennyit használnak az egészségnek a mindennapi erőteljes mozgás, mennyivel arányosabban fejlődik a test a sportszerű vívás segítségével. Különösen a gyermekek számára rendkívüli jelentőségű a vívás tanulása. A közismert

Fodor mester termében valóságos vívó-nagyüzem folyik, naponta 600 gyermek, 150 leány és asszony, esténként meg 50-60 férfi áldoz a vívósportnak. Ugyanílyen a helyzet Santelli maestronál, Rákosi mesternél és a többi pesti vívóteremben, mindenütt szazak és szazak forgatják a kardot, a tört.

Öreges és fiatalok vegyesen, a társadalom minden osztályából, Santellinél és Rákosinál vívnak a Nemzeti Kaszinó tagjai: báró Vojnits Sándor, gróf Teleki Domokos, gróf Hunyady Ferenc, a Majláth-grófok, gróf Széchenyi Mihály, báró Perényi Zsigmond; Fodornál a politika bajnokai közül Rassay Károly, Szibágyi Lajos, Fábrián Béla, Dénes István, mindennapos látogatók; itt vívnak a bankvezérek közül báró Kornfeld Pál, báró Ullmann György, Horváth Lipót és még sokan. Az Országos Kaszinó tagjai külön vívótársaságot alapítottak, amely már 30 esztendeje áll fenn. Rákosi mester vezetése mellett nap-nap után élénk vívóélet folyik a kaszinóban. Nagy Emil igazságügyminiszter, Petri Pál, Zlinszky István, Kubinyi Gyula, Petz István, Horánszky Dezső, Békássy János, Darányi Gyula a legszívesebben látogatói a vívóteremnek.

Vívnek a színészek, a színésznők nemcsak a színpadi vívás tanulása kedvéért, hanem a helyes, harmonikus mozdulatok elsajátítása miatt, vív az egyik neves zongoraművészünk, aki azonban ebben a minőségében nem akar a nyilvánosság elé kerülni, vívnek persze a katonák, csaknem minden tiszt vív a különböző sportklubok termeiben, a MAC, MAFC, BEAC, MOVE, Wesselényi VC, Nemzeti VC, Royal VC, Vén Fiúk, Urak Sportklubja, MTK, VAC, mind-mind az országos, sőt világhírű bajnok vívók mellett tagjaiknak egész sorát foglalkoztatják. A Magyar Vívó Szövetség két elnöke, Pallavicini György ögróf és dr. Nagy Béla szintén mindennapos vívók clubjaikban, vív a korarányzó fia, Horthy István is. Vívnek a bórösök, vívnek a kereskedők, vívnek az egyetemi hallgatók, vívnek a cserkészek, vív Budapesten mindenki. Aki pedig nem vív rendszeresen, az olyankor szalad fel ijedten valamelyik mesterhez, amikor párbajügye van kilátásban. Ilyenkor jön a „paukolás”, a párbajhoz okvetlen szükséges felállítás és néhány alapvágás betanítása.

Aki még nem látott vívótermet „üzemben”, az ijedten lapul a fal mellé a dühösen csapkodó, bősziúten kiabáló párok között. Különösen a versenyre készülők tartják fontosnak, hogy indiánszerű riogatóssal rohanjanak le-fel a teremben. Erdekes, hogy sok vívó is egész jól megfér egy teremben, de ha csak egy pár vív, akkor ez az egy pár is olyan ugrott, rohanást rendez, hogy minden pillanatban szüknék bizonyul a terem.

Bármennyire népszerű is, a vívás azért nem tartozik az olcsó sportok közé. Még annak is, aki valamelyik klubnak a tagja és nem kell a magas vívótermi díjakat fizetnie, ilyenkor szezon elején 3-400 ezer koronát kell rászánnia, hogy kiegészítse felszerelését, egy-egy kardpengetőre pedig, ami a mai rossz gyártmányoknál igen gyakori, 20.000 koronájába kerül a vívás barátjának.

DR. SZERELEMHEGYI ERVIN.